

Seg skal ikke komme ind paa en Drøftelse af, hvad der saa udførlig blev forhandlet her i Fjor om Betydningen af den spanske Handelstraktat henholdsvis for vor Handel og vor Skibsfart. Det Emne tror jeg er i den Grad bleven behandlet til Ende i Fjor, at der er saare liden Anledning til at drage det frem paany. Seg skulde overhovedet slet ikke taget Hensyn til, hvad den ærede Ordfører udtalte om hele dette Spørgsmaal, naar den ærede Ordfører ikke havde gjort sig skyldig i en Feiltagelse, idet han angav, at det, der var tilbudt fra Thingets Side her i Retning af Bemyndigelse for Regjeringen til at ophæve, sætte ud af Kraft, visse Bestemmelser i vor Toldlov, var blevet udformet her netop saaledes, som jeg ønskede, og at det derfor var saa meget mere uforstaaeligt, at Regjeringen ikke havde taget derimod, men i Stedet derfor havde hjulpet sig selv. Det er naturligvis en Feiltagelse fra den ærede Ordførers Side, som skyldes det, at han ikke erindrer Sagen; det er jo meget tilgiveligt, at man ikke erindrer Alt, som er udtalt under Forhandlingerne for et halvt Aar siden; men jeg vil henvise det ærede Medlem til mine Udtalelser under Forhandlingerne her i Thinget den 29de Mai i Fjor, som netop gik ud paa, at dersom man overhovedet vilde røre ved Bestemmelserne i Loven af 1863, saa vilde det være rigtigt, at man gik en hel Del videre, end dette Lovforslag her, det vil sige, end dette Bemyndigelsesforslag gik, som da blev tilbudt, og at jeg udtrykkelig pegede hen paa, at man ved Forhandlingerne om en Revision af Toldloven havde været enig om, baade fra Folkethingets og Landstingets og fra Regjeringens Side, at disse saakaldte Kampbestemmelser i vor Toldlov skulde udformes paa en helt anden Maade. Naar den ærede Ordfører saa dertil vilde bemærke: Ja, men hvorfor fordrede jeg saa ikke Bestemmelserne i Lovforslaget udformede paa den Maade, saa at man med det Samme kunde have faaet disse Kampbestemmelser paa en for alle Parter tilfredsstillende Maade — ja, saa er Grunden jo ganske simpelt den, at man vel var enig om fra Landstingets, Folkethingets og Regjeringens Side, at disse Kampbestemmelser skulde have en helt anden Udform-

ning, men der var samtidig væsentlige Uoverensstemmelser mellem Thingene indbyrdes og Regjeringen om et Hovedpunkt deri. Der var altsaa ikke nogen Sandsynlighed for, at man hurtigt kunde have fjernet denne Meningsuoverensstemmelse; og det ærede Ordfører har altsaa fuldstændig uret i, at man vilde have kunnet gjort Regning paa i Løbet af et Par Dage at faae denne Undtagelseslov færdig. Det er kun denne faktiske Oplysning om min Stilling lige overfor Undtagelsesloven, som jeg har anset det nødvendigt at give.

Udenrigsministeren (Rosenørn-Dehn): Seg skal kun ganske kortelig sige for mit Budgets Bedkommende, at der jo kun er eet Vædringsforslag til dette, nemlig Forslaget under Nr. 40, og dette hænger saa nøie sammen med Vædringsforslaget under Nr. 41 til § 19, at disse to maa følges ad og staa Last og Brast sammen. Falder det sidste, saa falder dette med. Seg skal derfor ikke udtale mig videre om Duffeligheden af, at dette bliver staaende, idet jeg forbeholder mig, ifald Forholdene skulde stille sig saaledes, at det under Nr. 41 stillede Vædringsforslag bliver vedtaget, saa paa et senere Punkt at gjentage mit Forslag.

Ordføreren (Holstein): Seg forstod den ærede Udenrigsminister saaledes, at hvis Forslaget skulde blive vedtaget paa § 19 . . . . .

Udenrigsministeren (Rosenørn-Dehn): Ja, jeg mener blot, at de to Ting staa i saa nøie Forbindelse med hinanden, at Hovedforhandlingen maa finde Sted under Indenrigsministerens Budget, og jeg har altsaa ikke noget Videre at sige her.

Ordføreren (Holstein): Ja, det er selvfølgelig. Den høitærede Minister kan vist forøvrigt være rolig for, at Bevillingen ogsaa bliver forkastet under Indenrigsministeriets Budget. — Seg vil blot gjøre nogle Bemærkninger til det ærede Medlem, der talte paa Mindretallets Vegne, fordi han åbenbart har misforstaaet min Betragtning. Han